

# מבעד למסוה\*

(שעורים בהסתכלות)



אמר עומדת: אין דגנורח, אנסטורד. סל ביינה הלילה פני אדם ברבים, אם רק יודע הוא קצת דקדוק. לפיכך, לא יזק לרעהו, אם נחזר קצת על אחרים פהכללים הראשונים והעקריים שבדקדוקנו עכשיו. זוכרים ונכם בודאי ס' זה נה נראה

(\* אכיר תודה והיה לקוראים התחום טטה אם יכתבו לו עפ"י כתבת המערכת של דאר היום על כל מה שקראו או שמעו בעולםנו, חסר שיחשבו לו ממעבים לקוראים. ע"ז ס' ת

ונח נספרו?.. ובכן, כל אות שהיא מנוקדת בשואי נח. נקראת נח נראה, ר"ל אף שהיא נחה בלי תניעה בכ"ז היא, נראה" ופורנשה היטב, כמו תרי"ש והתיו במלת צרפת... ויש נח נסתרי, כמו האל"ף במלת סא-ריא-נא, הוי"ו במלת נו-רו, הה"א במלת דה-קה וכיוצא בזה. ר"ל שהן באות אחר. חנועה גדולה, נפתח ובלתי מורגש, בבחינת "רואה ואינו נראה"...

דבר אחר: במלים פיי-פל ויין, יש נח "נראה", וכשמות טו-ני, ז'ו-ני, ברי-ט-ניה — נח "נסתר"; ויש שמקצתו "נראה" ורובו "נסתר" כגון: עב-ד-לה, קו-ני-רה ועוד. ולפי דעת המדקקים הראשונים, "יש כלל בדקדוק של "עשרת-השננים" שבלו נח "נסתר", כמו למשל: סו-לי-טי-קיי...

\* \* \*

ויצמן אומר: על שלשה ימים א"י עומדת: על הזכיר, תכנית, ותקציב, ואני אומר על שלשה כמים א"י עומדת: על כסף וכסף ושוב פעם כסף.

יודעתי שחאפרו לי

Es ist eine alte Geschichte...

כבר שמענו כזאת. אמת הדבר, ספור ישן נושן, אבל — בינינו לבין עצמנו — חסיר הדש, הרש מחודש.

לפנים בישראל, בימי הנביאים, ידעו כבר כסף, אחרי כן הרחיבו את הלשון וקבלו "פעות" ברכות הימים כללו את כל אלה כשם, מטבע... לסוף עשו חדשה ואמרו "טמן" — הברה נפח הברה פשוטה, אבל האקה וטיבה.

יודע אנכי היטב, כי המלה הזאת אינה עברית, אבל היא נחקלה באומת ובפעט

שנה קדשה ברבות הימים ומעכשיו לא יאמרו עוד: ובא לציון גואל כאו ובא לציון כסף... כי למה נשלח את נפשנו? אם רוצים אנו שהמחזותנים שלנו מצד החתן לא יקרעו את "התנאים" ולא יבטל חלילה השרוף, עלינו לשלשל מיד כמדובר את "הנרניא", כלומר כסף.

אם רוצים בני-יעקב לקנות את רבכורה סכני-עשו. עליהם לאחו במדת זקנם ולהלעיטם מ-ארום דארום חזק, כלומר כסף וזהו.

איך אומרת שש השירה היהודית? א"א יש ברצונך, אחא, להיות יהודי — "את מאסארי"!

ואם יש את נפשך, רחימאי, לנסע לא"י — דהר צרורה ורזן כסף!

הוא איש אמיתי: הכסף יענה את הכל... המדפיסור פלושין נלה בהפירות סבריה:

שלחן כסא, פנורה ואפילו כחובת עתיקה במלת "הרב" שאף היא, כנראה, מענינא דיומא... וגם עצמות בני אדם ואולם עצם אחד אשר מסנו הכל ובו הכל לארצנו, ה"סוכסמנציה" העדינה דנקראת "כסף" — לא מצא עדיין, כנראה...

חוששני מאד שמא יגלה עוד בכנסת של ר' מאיר, איזו אפריקה חדשה, עם קליבלנד חדשה, ונס את ר' מאיר-התחחון (אינטר-מאיר בלעז), ועצתי איפוא שיבקש ויחפש דוקא את ר' מאיר בעל-הנפס בכפידו ובעצמו, כי כלנו מחכים לסלא-דפלאים, כנורה" כתיאטרון "ציון", וכלנו ב"ה חיים עכשיו ב"נס"...

\* \* \*

דגכאי שלי חמכונה "עם ישראל חי" מספר לי בסוף גמיר כי רק אחרי הפצרות רבות מאד מצד הועד הלאומי, נאות פוים מר איזנברג למלא

את מקומו של ה' בן צבי בתור חבר למועצה הא"י. ועוד רן אחד לי גלה כי החלט להניש לו "מבכ" ברכה וגם, אנרתי תודרה על הצעד החשוב הזה, בשברז זו יעשו לו, פנראה, "מי שברך" כדבעי בניה מדרשש של הפועלים...

השובה לחלמדי המחבר ס' כרם": מאד ינעם לי לבשרך, חביבי, כי אחרי שנחקלה החלטה ע"י הציונים בלויורפול להחנה עפ"י עקרי דהיהדות, החלטתי למלא את בקשתך ובקשרת יחד תובשי-כות-המדלש שלכם ולחפש ירמולקה קטנה ושחורה על ראש חמונתי. עורכנו הראשו פנה בנידן זה ללשכת ה"מזרחי"...

עז מות